

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113235035
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113235035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu SWAN, a.s. so sídlom Bratislava, Borská 6, IČO 47 258 314, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovanej M. Mikulovej, bytom N. nad H., R. XXX/XX, o zaplatenie XXX,XX eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/47/2014-40 zo dňa 24. marca 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 283,58 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15,02 eur od 23.06.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 24.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 22.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 22.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 223,50 eur od 28.12.2012 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku /výrok I./, vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol /výrok II./ a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku 9,12 eur a v trovách právneho zastúpenia 34,37 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku /výrok III./. Na odôvodnenia svojho rozhodnutia vo veci samej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 408,68 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15,02 eur od 23.06.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 24.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 22.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 22.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 348,60 eur od 28.12.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že strany sporu dňa 07.12.2010 uzatvorili zmluvu o pripojení "MAX" v ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby programu MAX Multimedia. V zmluve je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú objednávka, VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o.. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú v trvaní 36 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala za poskytnuté služby riadne platiť. Podľa objednávky zo dňa 27.09.2011, ktorá je súčasťou zmluvy, si žalovaná u žalobcu objednala službu špecifikovanú ako Double Play Špeciál (Internet Klasik 20/1 + TV Rodina), za ktorú sa zaviazala platiť mesačný poplatok s DPH 14,90 eur. Zároveň si objednala inštaláciu Set-top-boxu (Sweden telecom HD) za jednorazový poplatok 10,90 eur. Súčasťou zmluvy sú aj VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o., podľa ktorých v prípade, ak účastník bez zavinenia spoločnosti nedodrží dobu viazanosti služieb uvedenú v zmluve a/alebo v objednávke alebo v prípade, ak spoločnosť odstúpi od zmluvy z dôvodov uvedených v bode 12.4 VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o., má spoločnosť nárok na zaplatenie peňažnej náhrady vo výške sumy, ktorá sa určuje

nasledujúcim spôsobom: celkový mesačný poplatok za služby vynásobený počtom mesiacov, ktoré zostávajú do konca dohodnutej doby viazanosti. Ak majú služby poskytované na základe jednej zmluvy rôzne viazanosti, výška peňažnej náhrady sa určí postupom podľa predchádzajúcej vety pre každú službu osobitne (čl. 10 bod 10.2). Podľa čl. 12 bod 12.4 písm b/ VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o. spoločnosť môže odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatí cenu za službu ani do 45 dní po dni splatnosti. Podľa čl. 12 bod 12.15 VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o. pri zániku zmluvy z ktoréhokoľvek dôvodu je účastník povinný vrátiť spoločnosti zariadenia, prípadne iné veci, ktoré sú jej vlastníctvom. Podľa Cenníka poskytovaných služieb MAX Multimedia, (bez uvedenia dátumu jeho platnosti) predstavuje zmluvná pokuta za nevrátenie STB sumu 135,90 eur. Z odovzdávacieho protokolu zo dňa 25.01.2011 vyplýva, že žalovanej bola na mieste jej adresy žalobcom zriadená služba Double Play Špeciál(Internet Klasik 20/1 + TV Rodina) a bol jej inštalovaný Set-top-box. Žalobca cenu služieb vyúčtoval žalovanej faktúrami, a to faktúrami č. 1120629148 na sumu 15,02 eur splatná 22.06.2012, č. 1120730279 na sumu 15,02 eur splatná 23.07.2012, č. 1120828338 na sumu 15,02 eur splatná 21.08.2012, č. 1120927377 na sumu 15,02 eur splatná 21.09.2012, č. 1121235480 na sumu 348,60 eur splatná 27.12.2012, spolu v sume 408,68 eur. Súd uvedený skutkový stav posúdil podľa právnych predpisov účinných k dátumu uzavretia zmluvy o pripojení, konkrétne podľa § 42 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 40 ods. 3 a 4, § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Po právnej stránke mal súd za to, že zmluva o pripojení je zmluvou uzavretou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. a súčasne má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2 písm. a), b) a § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou i podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, že žalobca v predmetnom právnom vzťahu vystupoval ako predávajúci/dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý pri uzavieraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd vychádzal i z právneho názoru, vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 5MCdo 20/2009 zo dňa 25.01.2011, publikovaného pod R 36/2013, že zmluva o pripojení vymedzená v § 43 zákona č. 195/2000 Z.z. a od 31. decembra 2003 v § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. je svojím charakterom občianskoprávnou zmluvou, i keď v Občianskom zákonníku nie je výslovne upravená ako spotrebiteľská zmluva. Zmluvu o pripojení (§ 43 zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách, resp. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách), ktorou sa podnik zaviazal fyzickej osobe, ktorá nie je podnikateľom, poskytovať alebo sprístupniť verejnú telekomunikačnú službu, treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnenú cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, súd zistil, že so žalovanou uzatvoril podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb (internet) v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré žalovaná akceptovala. Zmluvou o pripojení sa žalobca zaviazal žalovanej zabezpečiť služby určené v zmluve a žalovaná sa zaviazala zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami v súlade s podmienkami určenými žalobcom. Žalobca v rámci predmetného právneho vzťahu vyúčtoval žalovanej cenu za poskytnuté plnenia v sume spolu 60,08 eur, ktorej výšku žalovaná v konaní nerozporovala a doteraz žalobcovi neuhradila, a preto ju súd podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. zaviazal na jej zaplatenie. Žalobca si voči žalovanej uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 348,60 eur s úrokom z omeškania. Zmluvná pokuta je forma zabezpečenia záväzku, spočívajúca v zmluvou určenej peňažnej sume, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinnosti nevznikne druhej zmluvnej strane žiadna škoda. V § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa kogentne ustanovuje, že na platnosť záväzku o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná dohoda zmluvných strán, v ktorej musí byť určená výška zmluvnej pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Zároveň je však nepochybné, že v dohode o zmluvnej pokute musí byť určená aj povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje. Platnosť dohody o zmluvnej pokute je ešte podmienená aj všeobecnou požiadavkou zákona na určitosť a zrozumiteľnosť akéhokoľvek právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák.. Písomnosť prejavu vôle spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny, celý právny úkon musí byť pojatý do jednej listiny a písomnosť tak musí predstavovať navonok jeden celok. Celistvosť listiny je zachovaná i vtedy, ak je jednota listín spoznatelná z hľadiska obsahu právneho úkonu a spolunáležitost' listín je nesporná. Ako je uvedené vyššie, žalobca v konaní preukázal že medzi ním a žalovanou vznikol záväzkový právny vzťah. Zmluva o pripojení má charakter formuláru, ktorého znenie žalovaná nemohla ovplyvniť, nakoľko bol pripravený už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Dojednanie o zmluvnej

pokute je obsiahnuté vo VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o., ktoré sú síce súčasťou zmluvy, ale ich obsah žalovaná-spotrebiteľ taktiež ovplyvniť nemohla. Nejde teda o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca zmluvnú pokutu so žalovanou individuálne nevyjednal, táto je obdobná vo veľkom počte formulárových zmlúv. Napriek uvedenému súd konštatoval, že zmluvné dojednanie, obsiahnuté v čl. 10 bod 10.2 VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o., ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení, týkajúce sa zmluvnej pokuty, nepredstavuje v tomto prípade neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobovala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalovanej. Súd nespochybňuje možnosť aplikácie i význam zmluvnej pokuty v spotrebiteľských vzťahoch, musí však ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok. Zmluvná pokuta v danej veci bola pritom dojednaná v závislosti od zvoleného komunikačného programu a v závislosti od dĺžky doby porušenia zmluvných dojednaní zo strany žalovanej. Zmluvná pokuta v dojednanej výške nie je podľa názoru súdu neprimeraná a nespôsobuje neprimeranú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech žalovanej a nie je neprimeranou ani k dlžnej cene za poskytnuté služby, ktorú žalovaná doposiaľ z toho zmluvného vzťahu neuhradila, a to predovšetkým s poukazom na dobu jej omeškania. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovanú i na zaplatenie zmluvnej pokuty 223,50 eur (15 mesiacov x 14,90 eur). Keďže žalovaná dobrovoľne neplnila žalobcom vyfakturované sumy, dostala sa s plnením dlžnej sumy do omeškania, a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej - ktorej faktúry. Základná úroková sadzba ECB platná od 14.12.2011 do 10.07.2012 bola 1 % a od 11.07.2012 08.05.2013 bola 0,75%. Žalobcovi teda patrí úrok z omeškania 8,75 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých vyúčtovaných súm tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku až do ich zaplatenia. Pokiaľ si žalobca faktúrou č. 1121235480 splatnou dňa 27.12.2012 voči žalovanej uplatnil i zmluvnú pokutu 125,10 eur za nevrátenie Set-top-boxu, súd konštatoval, že v konaní neosvedčil, že by medzi ním a žalovanou došlo k uzavretiu písomnej dohody o takej zmluvnej pokute. Žalobca v konaní nepredložil žiaden písomný prejav vôle žalovanej, ktorým by sa výslovne zaviazala zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu 125,10 eur pre prípad porušenia zmluvného záväzku vrátiť žalobcovi zariadenie - set-top-box pri ukončení zmluvného vzťahu, ktorý by žalovaná podpísala. Zmluvná pokuta dojednaná inak, ako v písomnej forme je neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka) a veriteľ - žalobca ju nemôže s úspechom uplatniť na súde. Je pravdou, že v zmysle VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o., ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení, je zariadenie - set-top-box vlastníctvom žalobcu a žalovaná je pri ukončení zmluvy povinná toto zariadenie žalobcovi vrátiť (čl. 12 bod 12.15 VOP MAX spoločnosti SWAN, s.r.o.). V konaní nebolo zistené, že by žalovaná túto svoju povinnosť splnila a zariadenie žalobcovi po odstúpení od zmluvy vrátila. Súd vec v tomto ohľade posudzoval podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje tzv. všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorej predpokladom sú protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa prezumuje. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Žalobca v konaní preukázal vznik škody, zavinené porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovanej a príčinnú súvislosť medzi nimi, avšak podľa názoru nepreukázal výšku škody. Skutočná škoda v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Žalobca v konaní nijakým právne relevantným dokladom nepreukázal aktuálnu cenu nevráteného zariadenia a nepreukázal, že by sa jeho majetok nevrátením zariadenia zo strany žalovanej zmenšil práve o žalovanú sumu. Na základe všetkých uvedených skutočností súd žalobu žalobcu v časti o zaplatenie sumy 125,10 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 27.12.2012 do zaplatenia zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca i žalovaná mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom pomer úspechu a neúspechu žalobcu vo vzťahu k žalovanej sume 408,68 eur predstavuje hodnotu 38 % (úspech zhruba 69% (283,58 eur), neúspech 31 % (125,10 eur), v ktorej miere mu vzniklo i právo na čiastočnú náhradu trov konania. Trovy konania žalobcu spočívali pritom v náhrade zaplateného súdneho poplatku 24,- eur, z toho 38 % predstavuje sumu 9,12 eur a v trovách právneho zastúpenia žalobcu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 90,46 eur, pozostávajúcich z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby á 35,86 eur (prevzatie veci a príprava, podanie žaloby - § 14 ods. 1 písm. a), b) uvedenej vyhlášky) s 20% DPH, 2 x režijný paušál á 9,37 eur § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky) s 20% DPH (§ 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky). Miera 38 % z trov právneho zastúpenia 90,46 eur predstavuje sumu 34,37 eur, ktorú súd žalobcovi i priznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v čas odvolanie žalobca, a to proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zamietol jeho žalobu v časti o zaplatenie sumy 125,10 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 27.12.2012 do zaplatenia. Uviedol, že žalovaná s ním uzavrela na základe objednávky služieb zmluvu o pripojení s tým, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky na poskytovanie služby MAX spoločnosti SWAN, a.s.. Poukázal na znenie všeobecných podmienok, z ktorých vyplýva, že spoločnosť SWAN a účastník zodpovedajú za škody nimi spôsobené v dôsledku zavinenej porušenia povinnosti uvedenej v zákone, v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že z predloženého odovzdávajúceho protokolu je zrejmé, že žalovanej dodal a táto prevzala zariadenie set-top-box dňa 22.12.2010. Žalovaná porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zmluvy a zo všeobecných obchodných podmienok tým, že nezaplatila za služby dodané žalobcom. Na základe tohto bol potom žalobca nútený odstúpiť od zmluvy, čím žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi zariadenia, ktoré od neho na využívanie služieb prevzala. Žalovaná svoju povinnosť nespĺnila, zariadenia nevrátila, čím vznikla žalobcovi škoda. Pri určení výšky škody vychádzal z ceny zariadenia uvedenej v objednávke služieb 125,10 eur. Služby, ktoré žalobca poskytol o zvýhodnenej cene žalovaná využila, nezaplatila za ne dojednanú cenu, nedodrжала dohodnutú dobu viazanosti a navyše si ponechala zariadenie, ktoré si od žalobcu prenajala. Z tohto dôvodu žalobca žiadal okrem ceny za poskytnuté služby zaplatiť aj škodu, ktorú mu žalovaná spôsobila tým, že mu nevrátila zariadenie. Žalobca potom poukázal na ustanovenie § 120 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého je súd povinný poučiť účastníkov o ich dôkaznej povinnosti najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ak ide o vec, kde sa nenariaďuje pojednávanie. Túto povinnosť si súd prvej inštancie nespĺnil, žalobcu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. pred verejným vyhlásením napadnutého rozsudku nepoučil a žalobca tak nemohol predpokladať a nemal vedomosť o tom, že doterajšie výsledky dokazovania vytvorili taký skutkový stav, aký bol premietnutý do rozsudku. Žalobca tak procesne nemohol reagovať na vytvorený právny názor súdu prvej inštancie predložením, či označením dôkazných prostriedkov a iných skutočností, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Žiadal preto aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu preskúmal, zmenil ho tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu, resp. ho zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Po vyhlásení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a po podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie v prejednávanej veci rozhodoval. CSP v § 470 ods. 1 stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle tohto ustanovenia CSP odvolací súd postupoval v odvolacom konaní podľa nového procesného predpisu - CSP.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v napadnutej zamietavej časti, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v tejto napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 283,58 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15,02 eur od 23.06.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 24.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 22.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 15,02 eur od 22.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 223,50 eur od 28.12.2012 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku /výrok I./ odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý /§ 367 CSP/.

7. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí o zamietnutí žaloby žalobcu o zaplatenie sumy 125,10 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 27.12.2012 do zaplatenia vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

8. Žalobca vo svojej žalobe uvedený nárok o zaplatenie 125,10 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 27.12.2012 do zaplatenia určil odkazom na faktúru č. 1121235480 zo dňa 13.12.2012 splatnú dňa 27.12.2012, ktorou žalovanej vyfaktúroval okrem iného aj poplatok za nevrátenie zariadenia v sume 125,10 eur.

9. Ako správne uviedol súd prvého stupňa takýto poplatok, ktorý má charakter zmluvnej pokuty, ktorú možno dohodnúť pre prípad nesplnenia záväzku, je potrebné obligatórne dojednať v písomnej forme /§ 544 Občianskeho zákonníka/, pričom jej podstatnou náležitosťou je určenie výšky pokuty alebo určenie spôsobu jej výpočtu a určenie záväzku, porušením ktorého nárok na zmluvnú pokutu vzniká. Vykonaným dokazovaním písomné dojednanie zmluvnej pokuty medzi žalobcom a žalovanou preukázané nebolo a tento záver súdu prvého stupňa nerozporuje ani samotný žalobca vo svojom odvolaní. Pokiaľ teda žalobca v prejednávanej veci vo faktúre, ktorú vystavil žalovanej, fakturoval poplatok-zmluvnú pokutu 125,10 eur, a to bez toho aby mal takúto zmluvnú pokutu so žalovanou písomne dojednanú, bola jeho žaloba v časti, v ktorej sa domáhal zaplataenia tejto zmluvnej pokuty nedôvodná.

10. Podľa odvolacieho súdu neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že daný nárok mohol byť kvalifikovaný ako nárok na náhradu škody a súd mal podľa § 120 ods. 4 O.s.p. poučiť žalobcu o jeho dôkaznej povinnosti v tomto smere. Hoci súd prvej inštancie uvedený nárok žalobcu popri jeho posúdení ako zmluvnej pokuty, tento posudzoval aj ako nárok na náhradu škody, odvolací súd sa s týmto postupom súdu prvej inštancie a tým ani s odvolacou námietkou žalobcu nestotožňuje.

11. Súd je v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. /platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie/ viazaný žalobou žalobcu, pričom táto viazanosť sa netýka len žalobného petitu v žalobe ale aj toho, akým spôsobom žalobca opíše v žalobe rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si svoje nároky vyjadrené v žalobnom petite uplatňuje. Žalobca má v zmysle § 79 ods. 1 a 101 ods. 1 O.s.p. /platných a účinných v čase podania žaloby žalobcu/ povinnosť pravdivo opísať rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých si uplatňuje v konaní svoje práva proti žalovanému a musí teda opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré mu podľa neho zakladajú nárok, ktorého sa v konaní proti žalovanému domáha. Právne posúdenie tohto nároku je potom samozrejme vecou konajúceho súdu a žalobca nie je povinný svoj uplatnený nárok v žalobe ani neskôr právne kvalifikovať. Na druhej strane konajúci súd nie je oprávnený dopĺňať a zisťovať žalobcom netvrdené rozhodujúce skutočnosti, ktoré by inak odôvodňovali jeho uplatnený nárok a to ani v prípade, ak by v priebehu konania zistil, že tu existuje nárok žalobcu voči žalovanému na základe iných skutkových okolností ako sú tie, ktoré na odôvodnenie svojho nároku uviedol žalobca.

12. Aplikujúc uvedené závery na predmetnú právnu vec, možno uzavrieť, že súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu o zaplataenie 125,10 eur s príslušenstvom oprávnene posudzoval ako nárok na zaplataenie poplatku-zmluvnej pokuty v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka. Žalobca tento nárok vo svojej žalobe určil odkazom na príslušnú faktúru, ktorou žalovanej túto sumu ako poplatok vyúčtoval. Uvedeným spôsobom žalobca opísal skutočnosti rozhodujúce na posúdenie svojho uplatneného nároku a takto žalobcom opísané rozhodujúce skutočnosti neumožňujú konajúcemu súdu uplatnený nárok posudzovať inak ako nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty podľa § 544 Občianskeho zákonníka. Na posúdenie tohto nároku ako nároku na náhradu škody, ako sa toho dožaduje vo svojom odvolaní žalobca /a ako to nesprávne urobil aj súd prvej inštancie/, by žalobca musel minimálne tvrdiť, že určité konanie žalovanej malo za následok ujmu v jeho majetkovej sfére a preto sa od žalovanej dožaduje zaplataenie určitej sumy ako náhrady tejto ujmy. Takéto skutkové tvrdenia však žalobca vo svojej žalobe a ani neskôr, do podania odvolania netvrdil a konajúci súd preto nebol povinný ale ani oprávnený posudzovať tento uplatnený nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody, pretože by tým žalobu žalobcu prekročil.

13. Na tomto mieste je potrebné dať žalobcovi za pravdu, že konajúci súd prvej inštancie ho riadne pred verejným vyhlásením napadnutého rozsudku nepoučil o jeho dôkaznej povinnosti v zmysle vtedy platného a účinného § 120 ods. 4 O.s.p.. Uvedené však podľa názoru odvolacieho súdu neznamenal odňatie možnosti žalobcovi konať pred súdom ako to v odvolaní tvrdí žalobca. Uplatnenie práva účastníka navrhovať a označovať dôkazy na preukázanie jeho tvrdení je časovo limitované podľa § 120 ods. 4 O.s.p. do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. O tomto musí byť účastník zo strany konajúceho súdu poučený a ak sa tak nestalo, časové obmedzenie na uplatnenie jeho práva navrhovať a označovať dôkazy neplatí a takto nepoučený účastník má možnosť uplatniť odvolací dôvod podľa § 205 písm. e) O.s.p. založený na skutočnostiach alebo iných dôkazoch, ktoré doteraz neboli uplatnené /viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo8/2012 - publikované pod č. 130 v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov 9/2014/.

14. Na základe týchto záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalovanej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).